

אלא מקרה אנו
קרוב ונעשנו קרש
ה גדולה.

נות פעולת האירונים
י קריב לודאי שהרב
תעושה היסאני על איי

דובר מפקדת
ערב האוקיינוס השקט
עורב מורכב איסטרא-
צו עליה. כי הוא נמצא
הבקיע את העמדות
המקום.
ה באזור בונה גינה
הנלחמים בגינה גרמו
הדובר גילה כי הכוח
אזור החוף כולל ארבע

נים
פאקארד מתאר את
של האיכלוסיה. גייס
י מדינות הברית יכול
איטליה. אילו היו
להם סיכוי הצלחה

שה
א פחות מזה השונים
החיפים הם מרחיקים
יבוס האטלאנטי הפיר
ימים. מהמעגל הארקטי
הם מלאו תפקיד
ת אספקה לארמאדה
ימים. שהגיעה בימים
אפריקה.

בין הבנינים שנהרסו או נזקו קשה -
שתי תחנות הרכבת הראשיות, ארמון הדוכס
המשמש עתה מושב משרדי הממשלה, ובית
הדין המחוזי. הקסקטין ע"ש מסוליני גר-
זק באש.

קאיים כבדים שפעלה עד עכשיו מבסיסה
בהודו. טינות רבות של פצצות הנטלו על
בתי מלאכה ומחסנים. נגרמו דליקות גדור
לות. כל מטוסינו חזרו לבסיסהם.
הבוקר הודיעו על התקפת אייר גדולה של

דרכו האחרונה של בן-ציון מוסינזון

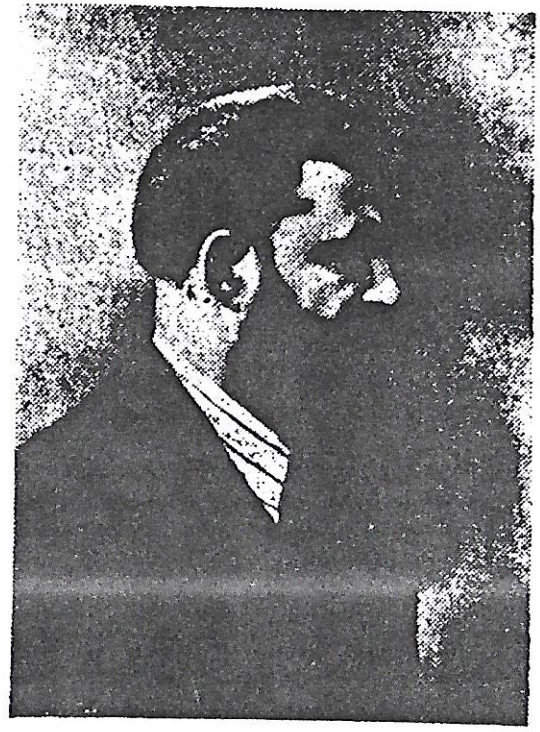
23.11.42
Dov 051164

ציי תלמידו לשעבר, ביניהם מ. שרתוק -
על כפים ומשם הוסע לבית הקברות בנחלת
יצחק, ואחר-כך - שורה ארוכה של מכוניות
צבוריות שהסיע את המלומים בהמוניהם.
הקבר נכרה ליד קברו של הבן, חדר
אשר נפל בעמק יזרעאל בימי צברות. לפי
בקשתו של המנוח לא היו הספדים אחר
ארונו ורושמה של תהלוכה היה גדול בדפ"ר
מתה הכבדה.

כמה תצוגות יום שנועדו לאתמול, נדחו,
הלמדדים בבתי הספר בטלון, ורק דבריה
הערמה קצרים נאמרו במני תלמידים עיי
מריהם.

הצער שבלב מצא לו מרקן עם ערב,
באסיפת האבל הראשונה בעירית היא:
י. רוקח סיפר משהו ממגילת חייו:
פעולתו הציונית והישונית הענפה, עבודתו
למען העיר (היה יושב ראש במרצת העיר
רית), שליחיותו המרובות לגולה, ועל
כולם - עבודתו כמחנך, כמורה, כמנהל
הגימנסיה, זו אבן הפנה של תל-אביב
ולבסוף כמדריך החינוך העברי בארץ כולה.
היתה בו התכונה היקרה של אדם שידע
למוצע פירושים, לקרב לבבות ורב החסר
לנו עם לכתו. העיריה ותושביה מביעים
תנחומיהם למשפחתו.

י. שפר ינצק אמר: ההמונים שהלכו
היום אחרי מטחו של יחיים היו - שליחי
הגיטאות אשר אליהם נשא מוסינזון את
דברו. מטיף גדול היה לציונות, וזה היה
העיקרי במערכת חייו העשירה. י. ש. מר
כיר את ראשיתו של מוסינזון - והוא את
במסיבות צעירים, מוסר מרשמי ביקורת
בארץ-ישראל ב-1904, ושיא ייחודו - נאום
(סוף מעבר לדף)

מיוחדת במינה היתה לויה זו, אשר בה
נפגשו ישיש ונער, למן מניחי היסוד לשוב
בתל-אביב ועד צעיר התלמידים בגימנסיה
„הרצליה“. לצדי הרהובות עמדו צופים
ותלמידים, שוטרים עיכבו את תנועת-הרכב
ברחובות העיר ופיקחו על הסדר במסע
ההמונים. בין ההולכים אחרי המיסה -
חברי תהלת הסוכנות והועד הלאומי, אנשי
השלטונות המרכזיים והמתוונים, חברי עיר
רית תל-אביב, האוניברסיטה העברית, מד
רים וסיפרים, תלמידים למאות ימוסידים
לאלפים. עד כביש פתח-תקפה גישא הארון

צער רב השתרר בתל אביב במוצאי-
שבת בבוא הבשורה המרה מפי רדיו ירר
שלים ומעל עמוד התוספת של „דבר“,
מורים ועסקנים, חברי תהלת הגימנסיה
„הרצליה“ וידידים של המנוח, יצאו לירר
שלים.

מעל בנין המוסדות הלאומיים הונף הדגל
הלאומי עד חצי התודן לאות אבל.
הלילה בירושלים היתה רבת רושם. מאר
הצופים עברו המלומים אחרי הארון דרך
רחובות הנביאים - הרב קוק - בן-יהודה
אל חצר המוסדות הלאומיים. קהל רב עמד
ליד הדרכים ובצדי הרחובות. תלמידי הכיר
תות הגברות, צופים ושוטרים פיקחו על
הסדר. בראש הלילה - גם זר פרחים מטעם
שירות השידור הארצי-ישראלי (תכנית „הס-
כת והשכל“), ראשי המוסדות הלאומיים,
סיפרים, מורים, קצין המחוז י. ציוזק ובאי
כוח מחלקת החינוך של הממשלה.
לאחר הפלתו של החזן ברדקי ואמירת
„קדיש“ עבר המסע דרך רח' המלך גרצ'י
ויצא לתל-אביב.

כשעברה הלילה ליד ארזה יצאו לכביש
כל המבריאים וקצין המחוז מר קיסילוב.
לפני רמלה המתינה ללויה משלחת של כל
המפקחים וקבוצת מורים. במקוה-ישראל חר
כו ליד השער המנהל מר קראחה, המורים
והתלמידים, שם היתה גם משלחת של
מורים מהגימנסיה „הרצליה“. עוד במוצ"ש
באת משלחת של הגימנסיה לירושלים: ד"ר
ביגרשוב וד"ר בן-יהודה. מר פאראל, מנהל
מחלקת החינוך של הממשלה, בא בשעת
הלילה לחצר המוסדות הלאומיים.
בתל-אביב הונח הארון באולם הגימנסיה
הרצליה. המינים החלו נחרים אל הגימ
נסיה להיפרד מעם המנוח. משמר כבוד
עמד לצדי הארון עד שעת תהלוכה